

Opgave med Hensyn til Forsvarsvæsenet, og jeg kan ikke sige Andet, end at jeg betragter det danske Folk fremfor Alt som et søfarende Folk, at dets Marine under alle Forhold maa spille en fremragende Rolle, og at jeg anseer det som et stort Fremskridt i vor senere Udvikling, at man ikke har ladet Marinen lide paa Hærens Beføstning; man er kommen til et mere naturligt Forhold, saaledes at nu Marinens Udgifter staae med omtrent en Trediedeel af den hele Udgift saavel til Hæren som til Flaaden. Saavel Forsvarskommissionens som Krigsministerens Forslag er ogsaa bygget paa denne Grundsætning. — Der blev af den sidste ærede Taler fremdraget et Spørgsmaal, som har spillet en væsentlig Rolle, nemlig, at Stillingen affattes. Jeg antager, at det, der her er foreslaaet, vil have en saa afgjort Stemning for sig baade her i Forsamlingen og i Befolkningen i det Hele, ligesom det har fundet denne hos alle de Militaire, der have udtalt sig, at det ikke kan være Spørgsmaal om Andet end, at det maa og skal gennemføres; men jeg kan ikke nægte, at jeg tror, at den sidste ærede Taler tager væsentlig fejl, naar han mener, at det ene er i Righedens Interesse, at dette gennemføres, og at, naar man ikke gaaer ind derpaa, er det af Mangel paa Righedsfølelse. Jeg skal minde om, at En af vore stærkeste Demokrater her i Landet, den Mand, der har den største Fortjeneste af først at have bragt Folkevæbningen frem her i Danmark, nemlig Oberst Tscherning — jeg kan nævne ham ved Navn, da han ikke længer er Medlem — netop fremhævede i 1848: Hvad i al Verden har det med Righeden at gøre, at en Mand, der har Lyst til at være Militair, træder ind og tjener, og at en Anden, der ikke har Lyst eller Kalb dertil, og som vil bruge sin Tid paa en anden Maade, betaler for at blive fri? Man sagde ogsaa dengang: Vi faae ved Stilling en bedre Hær, idet Den, der har Lyst og Dydighed til at blive Soldat, træder i Steedet for Den, der ikke vil være det. Man har maastee i saa Henseende taget væsentligt fejl; naar vi skulle dømmes efter de nu fremherskende Anskuelser, er det saa. Men jeg skal dog minde om, at Spørgsmaalet ogsaa maa sees fra en anden Side. Der var i 1848 et

Land, hvor denne Sag omtrent paa samme Tid som hos os blev meget indgaaende forhandlet, et Land, hvor Righeden har slaaet endnu dybere Rødder og gennemtrængt Folket efter en mangeaarig Udvikling, nemlig Frankrig. Der blev ved Forsatningsagens Forhandling gjort Forslag om, at Stilling ikke skulde tilstedes, og der førtes herom en af de store Debatter, der paa den Tid bleve førte, hvorefter et meget stort Fleertal af Forsamlingen besluttede at bevare Stillingen. Hvorfor var nu det? Det staaer i Forbindelse med et Spørgsmaal, som jeg skal tillade mig at komme ind paa. Jeg har kun Tvivl i denne Henseende, jeg vil gjerne belæres; men jeg har endnu ikke hørt Noget somhelst fremsat, der beroliger mig, og navnlig har jeg ikke hørt den høitærede Krigsminister udtale sig derom, saa jeg trænger personligt til at faae Oplysning og Beroligelse i saa Henseende. Jeg beder derfor om, at det, jeg har at sige, betragtes som sagt i al Beskedenhed, uden Fordring paa at være Noget, der har Autoritet, men som udtalt af En, der har Duffet om at lære, og for hvem Besvarelsen af dette Spørgsmaal dog vil have en væsentlig Betydning med Hensyn til hans Opfattelse af den Plan, her foreligger. Dengang sagde man i Frankrig Noget, der kan veilede os ogsaa i dette Dieblif, og Den, der især sagde det, var den første militaire Historiker, der er fremtraadt i Frankrig, maastee i hele Verden, Thiers. Han havde i en Række af Aar haft Leilighed til at samtale med de gamle napoleoniske Generaler, dem, som havde gjort de store Krige med og vel vare de første Mænd til at bedømme den militaire Dyd og de Egenstaber, som især kræves hos Soldaten, naar Faren er tilstede, — og som oftere havde hørt fortrolige Udtalelser af den første Feltherre i den nyere Tid, Napoleon selv. — Alle disse Mænd udtalte sig paa eens Maade om den korte Tjenestetid, og Thiers hævdede: „Ingen Stilling, Alles Udbannelse fører til en kort Tjenestetid.“ — Det er jo ogsaa det, her er foreslaaet. Ingen Stilling, Alles Udbannelse, kort Tjenestetid. I Frankrig meente Mange vel, at Soldater kunne uddannes paa 6 à 8 Maanedes, og naar de ere unge, begejstrede, kunne de udføre store Ting. Men Spørgsmaalet er, om de ved enhver